

Amtmand Rytter, at Biskoppen først og fremmest fælder sin Dom over Pastor Dahl.

Lad os nu høre, hvordan den højtærede Justitsminister karakteriserer de to Mænd, der kunde være Tale om at udnævne, nemlig Pastor Jacobsen og Pastor Dahl. Amtmand Rytter siger om Pastor Jacobsen, at han „i enhver Henseende er et sympatetisk Menneſke, der dog som Provst vil have den Fejl, at han har noget vanskeligt ved at indtage bestemte Standpunkter overfor Andragender etc., fordi han i det hele vanskeligt kan sige nej til, hvad Folk anmoder ham om. Han regnes ikke for at være nogen fremragende Prædikant, arbejder langsomt og bliver let nervøs“. Saaledes karakteriserer den højtærede Justitsminister, daværende Amtmand Rytter, den Mand, som han anbefaler som Provst paa Færøerne. Jeg synes, at denne Udtalelse maa være fuldt tilstrækkelig til at vise, at vedkommende Mand ikke kan bruges, selv om Amtmanden har det Haab, som han udtaler senere, at „det dog synes, som om han mere og mere overvinder disse Svagheder“. Helt sikker paa, at han kan overvinde dem, saa at han kan overtage Pladsen som Provst, er imidlertid Amtmand Rytter ikke, idet han hen imod Slutningen af sin Skrivelse siger: „Dertil kommer, at jeg føler mig overbevist om, at Pastor Jacobsen, saafremt han om nogle faa Aar *imod al Forventning* skulde mene, at han af den ene eller anden Grund ikke paa tilfredsstillende Maade har kunnet varetage Stillingen, vil bede sig fritaget, og Ministeriet kan da paa ny tage Spørgsmaalet op til Overvejelse, ligesom det er sandsynligt, at der da er flere kvalificerede Præster at vælge imellem“.

Om Pastor Dahl derimod siger Amtmand Rytter, at „han indenfor visse Kredse af sin Menighed har vakt en ret stærk Uvillie mod sig paa Grund af sin politiske Virksomhed og sin Stilling til det danske Sprog. Bortset herfra anses han almindeligt for at udfylde sin Stilling som Sognepræst tilfredsstillende, dog at han menes at være noget mageligt anlagt“. Jeg maa sige, at denne Bemærkning: „dog at han menes“, tjener just heller ikke den højtærede Justitsminister til Ære, han ved intet derom, jeg skal senere anføre, hvad der taler i modsat Retning af Magelighed. Og Amtmanden er ikke i Tvivl om, at „hvis Pastor Dahl udnævnes til Provst, vil han ogsaa udføre de dermed forbundne Kontorforretninger paa tilfredsstillende Maade *i alle Tilfælde*, hvor Spørgsmaalet om færøsk Sprog, og hvad dermed staar i Forbindelse, ikke spiller med ind“.

Her staar vi overfor det, som Amtmand Rytter mener diskvalificerer Pastor Dahl som Provst, dennes udprægede Virksomhed for det færøske Sprog i Kirke og Skole; og Amtmanden mener, at han har Erfaring for, at Pastor Dahl i denne sin Virksomhed ikke har vist tilstrækkelig loyal Optræden, saadan at man skulde kunne stole helt og fuldt paa hans Indberetninger. Og saa anfører Amtmanden en Del Eksempler, som skal vise dette. Først fremdrager han en ung Lærer Zachariasen, som har siddet Skoleanordningen af 1912 overhørig, idet han har brugt det færøske Sprog i højere Grad, end den tillod, og det har Pastor Dahl været fuldt vidende om uden at gøre Indberetning om det til Hr. Amtmand Rytter, til Skoledirektionen og videre til Ministeriet. Denne Lærer Zachariasen er en af de Elever fra Askov Højskole, som jeg mener denne har Ære af. Der er det sikkert, at han har faaet sin nationale Bevidsthed vakt til Live, og han kommer hjem til Færøerne gennemtrængt af den Overbevisning, at skal han faa noget ud af Arbejdet med færøske Børn, gælder det om, at han faar Lov til at tale deres Modersmaal til dem, ellers tror han ikke, han kan komme i Forbindelse med disse Børn. Naar han møder et Barn paa 7—8 Aar og ikke maa tale dets Modersmaal til det, tror han ikke, han kan komme i Forbindelse med dette Barn. Jeg tror, at Lærer Zachariasen har Ret i dette, og jeg kan ikke se, at det er nogen Forbrydelse, at Pastor Dahl ikke indberetter til Skoledirektionen, at denne Lærer bruger det færøske Sprog i højere Grad, end man fra Skoledirektionens Side vilde synes om.

Jeg mener for øvrigt, at Anordningen af 1912 er af en temmelig laks Beskaffenhed, den kan trækkes noget ud efter Forgodtbefindende; men af Hr. Amtmand Rytter blev der holdt igen, af ham blev den fortolket i strammeste Form, derom er der ingen Tvivl.

Derefter bebrejder Amtmand Rytter Pastor Dahl, at han som Lærer ved Realskolen i Thorshavn ikke har holdt sig Skoledirektionens Paalæg med Hensyn til Brugen af Færøsk i Undervisningen efterretteligt. Amtmanden siger: „Det viste sig da, at Pastor Dahl vedblivende anvendte Færøsk i ret stor Udstrækning, saaledes eksempelvis ved Gennemgang af Regneopgaver, ligesom han lod de mindre Elever fortælle deres Bibelhistorie paa Færøsk“. Det var den næste Forbrydelse, Pastor Dahl blev anklaget for! Jeg synes ikke, det var nogen Forbrydelse.

Endvidere anklager Amtmand Rytter